

Tu - ne vienas

Nr. 235

Redaktorė
Nikolė VAVINSKAITĖ
Pavaduotoja
Aistė ŠAKALYTĖ

KORESPONDENTAI: Pranas GAIDAMAVIČIUS, Paula DŽACHIJA,
Meda MATIUKAITĖ, Emilija RAČKAUSKAITĖ, Eimantas RAŠTUTIS,
Dominykas ČERNOVAS, Diana BORIAK.
KONSULTANTĖ Danutė PULOKAITĖ (tel. 52509).
„Tu - ne vienas“ galite skaityti internete www.zarasai.lt, laiškus siųsti laikrastis@zarkrastas.lt

JAUNIMO LAIKRAŠTIS LEIDŽIAMAS KIEKVIENO MĖNESIO PIRMA PENKTADIENI

Redaktorės ŽODIS

Štai ir vėl (pagaliau!!!) atėjo vasara! Bet kur taip greitai pralėkė metai? Atrodo, jog dar neseniai buvo sausio mėnuo, o, žiūrėk, jau įpusėjo 2018-ieji...

Iš tiesų laikas bėga nesustodamas, o mes kaip žiurkėnai sukamės tame laiko rate. Nors visokių veiklų, darbų ir darbelių pilna ir net per daug, ypač baigiantis mokslo metams, labai svarbu mokėti laiku save sustabdyti, kol neperdegei. Juk kaip gera kartais stabtelėti ir apsidairyti: pasidžiaugti pražydusiomis gėlėmis, atgijusia gamta, pasimėgauti saule, daugiau laiko skirti artimiesiems, draugams ir sau pačiam. Dažnai esame labai nelaimingi, pavargę, pikti ir irzlūs. Vietoje to, kad kaltintume kitus ir ieškotume pasiteisinimų, tiesiog išsiklausykime į save. Išsimiegokime, pailsėkime, išsikime į gamtą, pabūkime tyloje. Net ir pusvalandis poilsio pakeis jūsų savijautą ir elgesį. Išmokime džiaugtis smulkmenomis ir išnaudoti suteiktas galimybes. Tad tegu ši vasara būna ne tik produktyvi darbas, bet ir turininga kūryba, ramybė ir nuotykiams.

Su saulėtos vasaros pradžia!
Nikolė VAVINSKAITĖ

Vasaros atostogos! Daugybė laisvo laiko, kaitri saulė, šiltas vanduo, ilgi pašnekėsiai su draugais... Bet ar to užteks, kad vasarai praėjus pasijustumėte kažkuo praturtėję? Žinoma, ne vienas, ypač vyresnieji, gal susiras kokį darbelį, išmoks naujų dalykų ir patys užsidirbė pasijus brandesni ir savarankiškesni. Gal padės seneliams kaime ir jausis gerai, jog pagelbėjo. Galbūt vienas kitas nuvyks su tėvais į svečių šalį ir iš ten parsiveis glėbį išpūdžių... Visgi išvykos paprastai trunka ne ilgai, o vasaros dienų tiek daug. Ar nebus gaila praleisti jas „šlifuojant“ šaligatvius ar vėl neatsiplėšiant nuo kompiuterio?

Yra dar viena galimybė įdomiai praleisti laiką, sužinoti bei išmokyti daug naujo, susirasti naujų draugų – tai vasaros STOVYKLOS!

Kuo jos patrauklios ir naudingos? Apie tai ir dalijamės savo išpūdžiais bei pakalbinome

Vasara – kelionių metas. Kas skrenda į egzotiškas šalis, kas savarankiškai tyrinėja gimtąjį kraštą važiuodami dviračiais ar keliaudami su kuprinėmis ant pečių. Bet yra ir dar vienas būdas...

Tikrai visi esate girdėję apie Europos Sąjungos jaunimo mainų programą ERASMUS, tik galbūt ne visi žinote, kokias galimybes ji suteikia ir kaip jomis pasinaudoti. Tai jums ir pristatysiu!

ERASMUS organizaciją sudaro kelios programos, tokios kaip ERASMUS+, kuri labiausiai ir orientuota į jaunimo mainus, švietimą bei sportą. Tačiau jaunimo mainai vyksta netiesiogiai per ERASMUS, o ši Europos Sąjungos įsteigta organizacija tik finansuoja ir remia projektus bei keliones, kurias rengia jau kitos organizacijos.

Savaime suprantama, viskas prasideda nuo socialinių tinklų internete. Tad pirmas žingsnis būtų sekti jaunimo mainų projektus rengiančias organizacijas socialiniuose tinkluose. Organizacijų daug: „Discover EU“, „Eurohugs“, „Innovated Lietuva“, „European Youth“, „Rotary Youth Exchange Lithuania“, „Erasmus+ Lietuva“ ir kitos. Visas šias organizacijas galite susirasti Facebook platformoje ir laukti viliojančių pasiūlymų.

Šios organizacijos skelbia projektus įvairiomis temomis ir įvairiausių pasaulio kampelius, tad svarbu atsirinkti, kokie mainai labiausiai patiktų jums. Susiradus norimą programą reikia užpildyti anketą, atsakyti į užduodamus klausimus ir sužavėti organizatorius savo motyvacija. Tuomet beliks laukti atsakymo, o jį gavus – susikrauti lagaminus ir keliauti!

Balandžio pabaigoje mano draugė **Gabrielė ŠAKALYTĖ** su jaunimo mainų programa buvo išvykusi savaitei į Turkijos miestą Pendiką! Tad ją ir pakalbinau.

keletą stovyklauti mėgstančių bendraamžių.

Dominykas ČERNOVAS: Man teko būti įvairiose stovyklose. Daugiausia jų buvo pažintinės ir kažko naujo išmokančios. Man labiausiai patinkantis dalykas stovyklose yra tai, kad per kelias dienas visai nepažįstami žmonės tau tampa la-

bai artimais draugais, su kuriais ateityje galima bus bendrauti ir bičiulautis. Kitas taip pat labai svarbus dalykas – stovyklos metu galima daug ką naujo sužinoti, išmokyti ar sukurti. Pavyzdžiui, LiJOT stovyklose buvo daug paskaitų, per kurias aš sužinojau įdomiausių dalykų, ko mokykloje ar namie tikrai nebūčiau sužinojęs. Kitoje stovykloje su draugais išmokau dirbti komandoje – tai pravers ateityje. Šiemet planuoju taip pat išbandyti kelias stovyklas ir kitiems rekomenduoju padaryti tą pat.

Naudokis galimybėmis – KELIAUK!

– Kiek Tau kainavo ši kelionė ir kiek kompensavo ERASMUS?

– Sumokėti reikėjo tik 75 eurų administracinį mokestį, o kitas išlaidas (nakvynė viešbutyje, maitinimas, lėktuvo bilietas, ekskursijos, pervedimas) kompensavo ERASMUS.

– Ar turėjote kelionės vadovą, ar viskas buvo organizuota, aišku?

– Kiekvienos šalies komandoje turėjo būti grupės lyderis, tačiau jis niekuo nesiskyrė nuo kitų projekto dalyvių ir dalyvavo projekto veiklose taip pat, kaip ir kiti. Buvo sudaryta savaitės veiklų programa, kurios visi turėjome laikytis. Viskas buvo puikiai organizuota, nuolat turėjome įdomios veiklos ir tikrai nenuobodžiavome.

– Papasakok apie pačius mainus, veiklas...

– Mūsų projekto tema buvo „Eat healthy, live healthy“. Jame dalyvavo trys šalys: Lietuva, Turkija ir Rumunija. Pirmosiomis dienomis žaidėme vadinamųjų „Icebreakers“ („Ledlaužiu“) žaidimus, kurių metu visi susipažinome, susibendravome. Vėliau buvo vedamos paskaitos ir užsiėmimai apie sveiką gyvenseną, sportą, komandos formavimą. Projekto metu daug sportavome: žaidėme tinklinį, krepšinį, stalo tenisą, važinėjome dviračiais. Turėjome labai daug ekskursijų po Stambulą, pažinome turkų kultūrą ir papročius.

Vieną vakarą visi turėjome paruošti savo šalies tradicinius patiekalus. Mes, lietuviai, gaminome šaltibarščius, bet, deja, be spalvos, niekas jais labai nesusižavėjo. Visi projekto dalyviai buvo labai draugiški, tik liūdna, kad nei rumunai, nei turkai beveik nešnekėjo angliškai, todėl buvo gan sunku su jais susikalbėti. Visgi tai netrukė smagiai leisti laiką. Visi tapome kaip viena didelė šeima, prisirišome vieni prie kitų. Projekto pabaigoje vyko kultūrinis vakaras, kuriam kiekviena komanda pristatė savo šalį ir vaišino vieni kitus tradiciniais tos šalies valgiais bei gėrimais. To smagaus vakaro pabaigoje šio jaunimo mainų projekto organizatoriai įteikė visiems dalyviams dovanėlių ir sertifikatą „Yoyth Pass“, patvirtinantį dalyvavimą šiam projekte ir jo veiklose. Su draugais juokavome, kad pakliuvome ne į projektą, o į atostogas!

– Kokios patirties pasisėmė šių mainų metu, ką supratai ir ką patartum, palinkėtum jaunimui?

– Galiu drąsiai teigti, kad šią kelionę prisiminsiu visą gyvenimą. Dar niekur nesijaučiau taip gerai ir visiškai nenorėjau grįžti namo. Tokiose

Gabrielei įteikiamas sertifikatas „Yoyth Pass“.

Nuotraukos iš asmeninio Gabrielės ŠAKALYTĖS albumo.

kelionėse supranti, koks didelis yra pasaulis, kiek daug yra galimybių ir kaip gera gyventi. Jaunimo mainų tikslas yra parodyti, kad visi žmonės lygūs – kuo anksčiau tai suprasi, tuo pasaulyje bus geriau gyventi. Negalima užsidaryti savam „burbule“, reikia domėtis, veikti, gyventi! Visiems linkiu išlipti iš komforto zonos, daryti tai, ko bijote, nes tik taip galime tobulėti. Linkiu keliauti, pamatyti pasaulį ir susipažinti su įvairių kultūrų žmonėmis, nes tik tokiu būdu augsite kaip asmenybės ir būsite laimingi. Güle güle!

Kalbino ir parengė
Nikolė VAVINSKAITĖ

Neišsemiami STOVYKLŲ aruodai

Skautų stovyklose beveik niekad nebūna nuobodu, nes vyksta labai daug įdomių veiklų: naktinis-karinis žaidimas, gamtos pažinimo žygiai ir kiti įdomūs užsiėmimai įvairioms amžiaus grupėms (nuo 6 iki 18 metų), taip pat ir savanoriavimas (nuo 18 m). Būtinai su skautais stovyklausiu ir šiais metais, juo labiau, kad šiemet Lietuvos skautija švenčia savo 100-ąjį gimtadienį ir vyks ypatinga 100-mečio stovykla, kurioje laukiama per 570 skautų iš 22 šalių, 4 žemynų, pradedant Australija

ir baigiant Kanada, bei dar apie 3200 skautų iš visos Lietuvos.

Diana BORIAK: Man patinka baidarinių stovyklose – daug sportuojame, treniruojamės žaisti komandinius žaidimus. Man šios stovyklos yra vienas iš geriausių dalykų. Į jas stengiuosi važiuoti visada, nes jose ir pailsi, ir pabūni gamtoje su draugais, ir pasportuoti – tai padeda tapti stipresniems.

Marija DAINYTĖ: Į Tiberiados bendruomenės stovyklą Baltriškių kaime mama mane nuvežė dar tada, kai buvau 6-erių, ir iki šiol stengiuosi nepraleisti nė vienos stovyklos. Per tuos metus susiradau daug draugų iš įvairių Lietuvos kampelių, su kuriais draugauju ir už stovyklos ribų. Šių stovyklų tikslas yra supažindinti vaikus su Dievu ir šventaisiais, pažinti natūralią gamtą, juolab vienuolyne yra ir gyvūnelių: asilukas, avytės, ža-

sys. Stovykloje labai smagu ir dėl to, jog patys vienuoliai yra labai linksmi ir „vaikiški“, net ir su savo tunikomis bei sandalais prisideda prie mūsų, vaikų, ir kartu žaidžia futbolą bei kitus smagius žaidimus. Beje, ši stovykla rengiama keturis ir daugiau kartų metuose. Kas nė karto nebuvo, siūlyčiau apsilankyti – gal ir jums patiks taip, kaip man.

Taigi, mielieji, jei nežinote, ką veikti vasarą, traukite į stovyklas. Lietuvoje jų būna įvairiausių: sporto, meno, mokslo ir kitokių. Nepatingėkite ir pasidomėkite. Žinoma, už kai kurias stovyklas reikia susimokėti, bet galima stovyklų surasti ir nemokamų. Tik nesėdėkite „ant asfalto“, eikite, bėkite, klausykite, žiūrėkite – ir vasara jums taps tokia įdomi ir įsimintina, kurios dar neturėjote.

Savo išpūdžiais dalijosi ir bendraamžius kalbino
Dominykas ČERNOVAS,
Meda MATIUKAITĖ
ir Eimantas RAŠTUTIS.

Dar metų pradžioje Seimo narys Vytautas Bakas inicijavo rašinių konkursą Zarasų rajono mokyklų mokiniams temomis „Jei būčiau Zarasų rajono meras“ arba „Jei būčiau Seimo narys“. Konkursas surengtas tam, kad paskatintų jaunimą domėtis savo krašto dabartimi, mąstyti apie jo ateitį. Anot organizatorių, šis konkursas šiek tiek kitoks nei dauguma, nes prie konkurso darbo galėjo prisidėti ir šeimos nariai – tėvai, broliai, sesės, seneliai. Dalyvaujantiesiems konkurse nemaža paskata buvo I vietos nugalėtojui ir jo klasei Seimo nario pažadėta ekskursija.

Iš viso gauta 20 rašinių, juos vertino autoritetinga komisija. Praėjusiam laikraščio „Zarasų kraštas“ numeryje buvo paskelbti konkurso nugalėtojai ir prizinkai: Mija Šereikaitė (I vieta), Redas Guobys, Simas Kavaliauskas, Emilija Račkauskaitė, Džiugas Jančevskis, Uinona Maračinskaitė, Justė Sipavičiūtė. Laimėjimai laimėjimais, bet visgi apie ką rašė, ko pasigedo, ką siūlė ir ką pirmiausia padarytų, sutvarkytų ar įkurtų mokiniai, jei jie taptų Zarasų rajono meru ar Seimo nariu. Štai jų mintys ir pastebėjimai.

Dauguma rašančiųjų rinkosi meno amplua, tik du žmonės pabandė „būti“ Seimo nariu. Vienas iš jų – Ernestas Šaltys, kuris būdamas Seimo nariu rūpintųsi skaidrių kolegų darbu, griežtai baustų pažeidusiuosius Konstituciją, spręstų švietimo problemas, rūpintųsi mokytojų prestižo kėlimu bei siūlytų įteisinti balsavimą nuo 16 metų.

Visą savo „rinkiminę programą“ konkrečiai išdėstė Antanas Bagdanavičius: inicijuotų ir palaikytų žemės ūkio kooperatyvų kūrimąsi; kontrabandą priverstų deklaruoti kaip antrinį krovinį ir apmokėtų 10 procentų krovinio vertės surinkdamas papildomų įplaukų į biudžetą; socialinius būstus skirtų tik priemiestyje ir daugybę kitų tikrai neprastų pasiūlymų.

Kiti mokiniai pabandė save įsivaizduoti rajono meru/mere.

Mija Šereikaitė pabrėžė, kad per Zarasus pravažiuoja labai daug vilkikų, tad būdama mere ji pirmiausia pasirūpintų aplinkkelio nutiesimu.

Solveiga Cicėnaitė pasirūpintų senų ir apleistų pastatų renovacija stengiantis prikelti juos antram gyvenimui, įrengtų dar kelis paplūdimius, daugiau vaikų žaidimų aikštelių.

Silvija Raudeliūnaitė iniciju-

tų pramogų centro su biliardu bei boulingu statybą.

Uinona Maračinskaitė būdama mere pirmiausia pasirūpintų miesto gatvių taisymu, mažesnių gatvelių tvarkymu organizuojant talkas, taip pat pasirūpintų, kad būtų atidaryta daugiau kavinukių, mieste pastatyta daugiau suoliukų, pasodinta medžių.

Samanta Račkauskaitė rūpintųsi turizmo Zarasuose plėtra,

Jei būčiau...

remtų smulkiuosius verslininkus, skatintų statyti poilsia vietas, pirtis, nedidelius vandens parkus ežerų pakrantėse.

Romualdas Girčys organizuotų daugiau mugių, koncertų, festivalių, kurie pritrauktų turistus, rūpintųsi, kad Zarasuose būtų daugiau pramogų ir įdomių veiklų, pavyzdžiui, rogučių, kartingų trasos, nuotykių parkas medžiuose, labirintų parkas, slidinėjimo trasos prie Maugučių stadiono.

Roman Blinov dabartiniame Darbo biržos pastate įrengtų viešbutį, o šią įstaigą perkeltų į... kuklesnę vietą. Organizuotų daugiau praktinės ir mokslinės veiklos mokiniams,

fizikos ir chemijos būrelius, nes „kur kas įdomiau sukonstruoti robotą, negu tik žinoti jo veikimo principą“.

Emilija Račkauskaitė pirmiausia pasirūpintų daugiabučių kiemų apšvietimu tamsiuoju paros metu, aktyvintų miesto bendruomenę, skatintų vykdyti mokinių mainų programas.

Redas Guobys mano, kad Zarasai turi tapti turizmo traukos centru. Jei jis taptų meru, pasirūpintų, kad būtų pastatytas SPA centras Zaraso ežero Liepų saloje. Įkurtų „Saulė ištisus metus“ įstaigą priešingą Druskininkų „Snow arenai“ – ten ištisus metus šviestų dirbtinė saulė, būtų įrengtas baseinas su dirbtiniu paplūdimiu...

Dominykas Černovas pasirūpintų, kad būtų pastatytas stadionas, tinkamas visiems metų laikams, kuriame būtų lauko ir stalo teniso kortai, tinklinio, krepšinio, žiema – ledo ritulio aikštelės.

Justė Sipavičiūtė įrengtų gamtos muziejų.

Ugnė Sinkevičiūtė skatintų labiau rūpintis gyvūnais ir įkurti gyvūnų prieglaudą.

Diana Boriak pasirūpintų Griežtos ežero pakrantės sutvarkymu.

Matas Kuliešius ragintų labiau išnaudoti daugybę Zarasus supančių

ežerų rengiant poledinės žūklės ir kitokias varžybas.

Kornelija Vitartaitė daugiau dėmesio skirtų jaunimo veikloms, įkurtų jaunimo kavinę, kur dirbtų pats jaunimas.

Džiugas Jančevskis Zarasuose, be SPA centro, viešbučio, restorano, pasirūpintų didelio parodų centro statybą. Viską stengtųsi daryti kuo ekologiškiau ir naudoti gamtai „draugiškas“ medžiagas, skatintų įrengti ir naudotis saulės kolektoriais, važinėjimą elektromobiliais, įrengtų lynų keltuvažių maršrutą Zarasai – Turmantas – Zarasai – būtų puikus transportas miestiečiams pasiekti geležinkelio stotį ir pramoga turistams...

Tai, kaip matote, turime labai kūrybinių jaunuolių. Daugelyje rašinių kai kurie pasiūlymai, idėjos, ateities darbai kartojasi: SPA, kino teatras, viešbutis, kavinės, pramogų parkas, Zarasų gatvių kelių taisymas ar gyvūnų prieglaudos įkūrimas... Tai rodo, kad šios temos ir problemos tikrai aktualios. Beje, kai kurie pasiūlymai gal yra ir iš fantastikos srities, juolab retas kuris užsiminė apie finansus jų įgyvendinimui, bet... Svajonės ir fantazijos neretai būna realiųjų darbų pagrindas.

Parengė

Emilija RAČKAUSKAITĖ

Aš manau

Mokyklos baubas – jauniausieji?

Kiekvienas norime būti gerbiamas, bet ne kiekvienas gerbiame kitus...

Noriu išsakyti savo nuomonę apie Pauliaus Širvio progimnazijos jaunimėlį. Daugelis penktokų, atėję į progimnaziją, pasijunta labai dideli ir galintys sau leisti daugiau nei pradinėse klasėse. Dažniausiai tai pasireiškia kitų įžeidinėjimu ar necenzūrine leksika. Progimnazijoje per pertraukas skamba keiksmažodžiai ir visokios patyčios, tai nėra malonu klausytis, nes per pertraukas daugelis mokinių nori tiesiog ramiai pailsėti. Su šia nekultūringumo problema nelabai pavyksta susitvarkyti. Kai kurie vyresni mokiniai, mokytojai ar mokyklos darbuotojai bando drausminti, bet dauguma apsimeta, kad nieko nepastebi ir negirdi, tiesiog praeina pro šalį ir nieko nesako. Ir aš suprantu kodėl – užkliudyk toki, tai išgirsi, ko negirdėjęs...

Apie tokių elgesį abituriente Paula sako: „Matant, kaip kai kurie vaikai elgiasi, susidarą įspūdis, kad jie neturi nė menkiausio supratimo nei apie etiketą, nei apie mandagumą, nieko nėra girdėję apie elementarus elgesio taisykles. Pati ne kartą esu stebėjusi, kaip vaikai lyg žvėriukai pešasi ir keikiasi, nuolatos stengiasi vienas iš kito pasityčioti ir pažeminti, kabinėjasi prie vyresniųjų, juos užgaulioja. Kartais sakoma, kad mokyklos atskiriamos pagal amžių tam, kad vyresni neskriaustų mažesnių, dabar kartais atrodo, kad vyresnieji „gauna“ iš jaunesniųjų...“

Visgi manau, kad labai negerai tylomis praėti pro šalį (tiek mokykloje, tiek gatvėje), nes tokio elgesio toleravimas mažuosius nepaustaburnius tik dar labiau skatina pasirodyti, jų nuomone, drąsiais ir „kie-tais“.

Rugsėji į progimnaziją ateis nauja penktokų laida. Užjaučiu...

Dominykas ČERNOVAS

Tradicinė iškyla, arba Vienus išlydime, kitų laukiame

Kaip ir kasmet, jaunimo organizacija „Tu – ne vienas“ surengė savo tradicinę vasaros iškylą. Prie Šlyninkos vandens malūno, Nikajos upelei smagiai čiurlenant, vyko jaunųjų korespondentų „krikštynos“ – šįsyk įvairias užduotis atlikusios, dilgėlių „krapylių“ pašventintos, užant-spauduotos ir įvairiai „dekoruotos“ pilnateisėmis kolektyvo narėmis ta-

po Meda ir Diana. Nebuvo užmirštas ir abiturientų Paulos bei Prano „patikrinimas“: ką išmokę, supratę, pažinę. „Senukams“ užduotys fiziškai buvusios lengvesnės (tik kartelį turėjo pasipustyti padus, kad per kelias minutes aplakstytų pamiškes ir suskintų Mamytei Danutei po puokštę ☺), užtai tikrintojų Aistės ir Nikolės parengtos užduotys parei-

kalavo kūrybinių gebėjimų: abu mūsų vyriausieji piešė, kūrė, vaidino ir įrodė, kad nestokoja nei fantazijos, nei humoro. O paskui smagus bendravimas prie suvežtinių vaišių stalo, dešrelių ir zefyrų kepimas, ilgi pašnekesiai, nesėkmingai atmušto kamuolio upelyje žvejybos, kojų vandenyje mirkymas...

Tai, kaip matote, sumažėja dar

dviem nariais. Norintiesiems prisijungti prie šio kūrybingo ir smagaus būrelio patartume nežiopsoti ir kuo greičiau užimti vakuojančias vietas. Tik pirma rimtai pasvarstykite – ar tikrai traukia tokia veikla: kalbinti, rašyti... Be to, ar nesate per daug užimti kitomis veiklomis sporto ar meno mokyklose ir rasite laiko darbui laikraščio redakcijoje. Neapsigaukite – švenčiame mes nedažnai ir jokių cirkų neringiame. Mums nereikia daug žmonių dėl šurmilio, nes ir vietas pasitarimams turime nedaug. Mums reikia keleto noriai ir kūrybiškai dirbančių jaunuolių, kuriems jau pats darbas būtų smagi bei įdomi veikla. Beje, jaunesni nei septintokai nesisūlykite...☺

Jei tvirtai apsispręsite, lauksime jūsų birželio 6 dieną 15 valandą laikraščio „Zarasų kraštas“ redakcijoje.

„Tu – ne vienas“ kolektyvas Mūsų Mamytės Danutės PULOKAITĖS nuotraukose – išskylančių „vaikučių“ krikštynos, atsiveikinimai, vaišės ir kiti smagumai prie Šlyninkos vandens malūno.

